MANEL PASTÓ BENVENUTO

LO PINTAÓR DE CUINES

MONÓLEC CÓMIC EN VERS

Preu: 2 Ralets

Lo pintaór de cuines

Inprempta VALLS i BORRÁS, Carme 20.

Lo pintaór de cuines

MONÓLEC MOLT CÓMIC (i curtet)

PENSAMENT ESCÉNIC, HUMORÍSTIC,
I LÍRIC, EN UN ACTE I EN VERS

ORIGINAL D'EN

MANEL PASTÓ BENVENUTO

Aquesta obra fou estrenada ab éxit extraordinari (per son mateix autor), en el Teatre de la Academia de Sant Lluis Gonçaga de Sant Joan d'Horta (Barcelona), en la vetlla del 27 de Maig del any 1910.

Obra n.° 8

BARCELONA
Librería Científich-Literaria
JOSEPH AGUSTÍ
Elisabets, 4

VICARIATO GENERAL

DE LA

DIÓCESIS DE BARCELONA

Licencia Eclesiástica

Barcelona 20 de Noviembre de 1913.

Por lo que a Nos toca, concedemos Nuestro permiso para la publicación de la obra que tiene por título Lo PINTAÓR DE CUINES monólogo cómico original de D. Manuel Pastó Benvenuto, mediante que de Nuestra orden ha sido examinada, y no contiene, según la censura, cosa alguna contraria al dogma católico o a la sana moral. Hágase constar esta licencia al principio o final del libro, y entrégueñse dos ejemplares rubricados por el Censor, en nuestra Secretaria de Cámara.

NIHIL OBSTAT
El Censor
M. I. Sr. Dr. D. José M.ª Baranera
Canónigo

IMPRÍMASE
Excmo. e Ilmo. Sr. Dr. D. Juan José Laguarda,
Obispo de Barcelona.

P. A. El Gob. Ecc.° s. p.
José Palmarola

Por mandado de Su Excia. Ilma.
el Obispo mi Señor
Dr. D. Francisco Muñoz
Arcipreste-Secretario

PERSONATGE ÚNIC

CLIMENT (Pintaór de cuines) . . 55 anys.

Es un tipo valencià molt original i graciós, vestit amb la brusa llarga fins als genolls, pantalón usat i espardenyes, la brusa es de color de terra molt rojenca i tota esquitxáda de cals, porta sombrero ámple i tou, o be gorra negra pero que sembli qu'hi hagi nevat de tan blanca, (esquitxos de cals) porta bigoti gros i patillas, un mocador gran de color molt vermellós entortolligat al coll, portará una canya llarga a l'espatlla, amb un pinzell gros i tot esparrecat al cap de-munt, bastant ridícol, pero ben caracterisat. Prénguis model del ninot de la portada.

Época, la de sempre.

Lloc d'acció, a Barcelona.

Dreta i esquerra, les del actor.

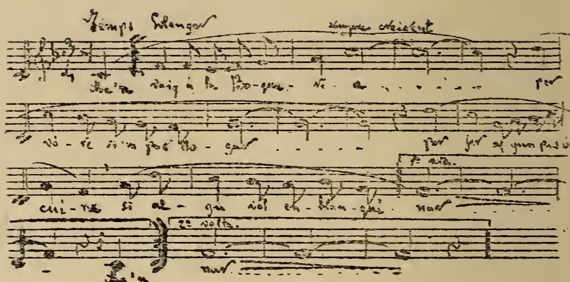

ESCENA ÚNICA

L'escena representa ser una plassa, o cantonada de carrer, botigas pels costats, al públic representa ser també continuació d'aquesta plassa, o carrer ahont hi haurá molts transeuns aturats tot parlant en difrents] grupos, o be siguin los mateixos espectadors del públic, senyors i senyoretes coneguts d'ell.

Al aixecarse'l teló ningú en escena, i al cap d'un moment de pausa, se sentirá aproparse en «Climent» que ve tot cantant, acabant lo cant al mateix moment d'entrar en escena, entra per l'esquerra, i marxa per la dreta, o sigui solament traspasa l'escenari, lo cant aquest, amb cert abandono i amb una tonada *sosa*, ab molta cantarella. Al començament gairebè sols talarejant, va creixent i apropant-se, sentint-se cada colp mes clara la veu, i recalcant molt les paraules.

CANÇÓ

(cantant desde molt endins, tot apropant-se la veu.)

Me'n vaig a la Boquería
per vóre si'm puc llogar,
per fer algún pis o cuina
si algú vol emblanquinar.

(surt i recita, cridant molt i alegre, tot trayent-se'l sombrero i saludant-los. Gran sorpresa al véurer a los senyors del públic.)

Hola chés, tingáu buens dies,
i les xiquetes també,
¿que féu per assí aturades...?
¿que vindrá l nóvio potsé? *(rápit)*

(fixant-se en que son molts exclama amb mes forsa i alegría.)

(amb gran sorpresa)

¡Reflic! si que sóu collássa,
¿avuy tant de-matinet
ja féu petar la xarráda
están-vos assí a peu dret?

(se posa'l barret.)

(molt franc i rialler)

Miráu, jo vinc d'ejitar,
fa poc que me só llevat,
per vóre si'm puc llogar
matí me só presentat.
La canya posáda aixina,
lo pinzell al cap de-munt
ja'm teniu com cada día
passejant avall, i amunt.

(tot fent móurer la canya i molt festiu sempre, gairebé rient.)

Jo soc l'home de les gracies
que molts criden per assí,
com que pinto moltes cuines
tothom me coneix a mí.

(cridant)

Soc lo «Pintaór de cuines»
lo Climent, lo valenciá,
tot lo *cagall* de les mósques
soc l'únic que sab quitar.

(signará netejar i emblanquinar la paret, tot practicant lo que diu amb molta gracia.)

(segueix tot donant-se tó)

Jo axís que deixo una *casa*
dona molt bo de mirar,
no tiro-la cals per terra
ni amohino a netitjar.
Jo porto buenos . pinceles,
buenas... bróchas, bons... colors,
i para pintar... *salones?*
materiales dels millors.

(tot arrufant el nás, desprecint-los i fent ganyotas estranyas, diu)

No faig com éixos pintores
que ho díxen que fa fredat

(rápit)

no lo dic per dárme... *bombo*

(formal)

es qu'es la pura... veritat.

(sonrient i cridant, molt marcat)

Les criádes de les cases
estan contentes de mí,
puig per fregar les rejoles
no'ls hi cal gens de patí.

(signant fregar a terra tot arrupit i amb gracia, alsant-se i recalcat amb forsa.)

A les mestresses, encare
els hi agrada .. molt mes

que'ls déixo la casa nova
sin gastar gáries. dinés

(cridant i molt alegre)

Per bon remendon de Cuines
tothom coneix al Climent,
tothom me coneix... mecatxis
per un bon che, intelitgent.
Soc el únic del meu poble
en el árte de pinture,
la méua Mare m'ho dive
quan jo ére crietúre. (*pausa*)

(*se passeja i se'ls mira de regull tot sonrient, i després tot parant-se altre volta los diu cridant molt fort i alegre.*)

Vaya vaya de xiquetes,
miráu, miráu los xiquets
com festixen, com bromegen
i fan nóvie plegadets.
Cada día hi comperixen
assí es lo punt de reunió
¿i ells pobrics? se divertixen
primer qu'ells... ja ho fet jo.

(*sempre ben recalcat i alegre recordará lo temps passat*)

Jo també quan ere jove
no hi podía faltar pas
i con mi pobreta Paula
festeja i festegerás

(sempre amb entussiasme creixent)

Paseándonos tranquilos
rámbla amunt i rámbla avall,
nos contábamos secretos...
más rics i fins... que'l cristall.
Paseábamos contentos
lléno el corazón de amores,
i admirábem en los árboles...?
los pájaros cantaóres.
Los canários, los gorriones
contemplávem jo i la Paula,
i nos féyen molta gracia
los loritos en la jaula.

(fort i rient)

Xerrávem coses... boniques
tot mirándo les... floretes,
coses... dolses i enciseres

(rapit i amb gracia)

lo que volen les xiquetes.
Ygual que vátros veniam,
jo, i la Paula de brasset,

(molt fort i alegre)

també sentiam com vátros
los sics-sacs... del... costadet.

(fent un fort i fons sospir d'amor al dir costadet *tot posant-se la ma al costat del cor amb molta gracia)*

(com extassiat)

Y con palabras... de amores
¿el rato d'estar... assí...?
molt mes depressa que un rayo
nos pasaba lo matí.

(*molt amorós i amb gracia*)

Pues eran tot amoretes
todas nuestras relaciones,

(*amorós*)

cosas tiernas... pero... bones
en fí... res mes que ilusiones. (*pausa*)

(*cambi de tó, molt alegre i festiu los diu cridant.*)

¿Donchs que hiá de nou Senyores?
(*pauseta*)
¿no tenen cap novetat?

(*pauseta, se'ls mira, i tot seguit exclama amb forsa tot alegrant-sen molt*)

això es bueno, *caracóles*
que tothom esté trempat.

(*amb forsa*)

Es la gran sort d'eixa vida
estar con buena salut,
mala sort es no tenirne
¿qui no'n te? está ben *foscut.*
Vale más estar bo, i sá
que tindrer munts de dinés,
¿qui te salut? se la campa
¿no estéu ab mi, també, chés? (*pauseta*)

(*molt alegre tot rient*)

¿De modo qu'estáis bonets? (*pauseta*)
¿estáis tots con salut bona? (*puaseta*)
això fa de bon sentir,
doncs que duri bona estóna.

(*cridant sempre*)

Jo també estic bó per áre
gracia a Deu estic bonet, (*transiciò*)
(*trist*) pero... la dona de casa
petix molt del *carponet.* (*pauseta*)

(*posant-se la má'l darrera*)
(*ab tó dramátic pero ab gracia diu tot entristint-se per graus, molt serio*)

(*amb calma*)

Ja fa molt temps que petixe
la méua pobre Pauleta;
sémbla un órga destrempada,
no se'm móu de la cambreta.

(*sempre trist, i ben recalcat.*)

Te la cáixe molt dolenta,
siempre está en medicaments,
tiene el *tubo* digestivo
que no aguanta els aliments.

(*mes trist, amb forsa*)

Are un doctor molt entés
li dona una medicina
que le quita lo dolor
con copitas... de *Ron quina.*
Y le hace tomar baños

de agua fresca ab molta sal
com rovellóns en conserva
lo mateix; igual, igual.

(*animant-se*)

Y ella está molt mes contenta
porque veu que lo adivina

(*tot alegrant-se per graus amb sonrís i festíu*)

con la sal i l'aigua fresca
i amb aquella medicina.
I's posa molt mes tranquila,
i li fuig el mal está,
i li sémbla que la cáixe

(*se toca la panxa picantse-la amb la má*)

dins poc temps tindrá com sá.

(*molt alegre altre cop*)

I vamos chés, con pasensia
crec que's posará molt bé,

(*recalcat i amb fé*)

si Deu vol, i sa Mareta
l'any vinent no tindrá re. (*pauseta*)

(*amb resignació i gracia*)

Com que ja es un xic velleta,
no'ns podém pas amohinar,
son les xámbes de la vida
¿sent vellets...? cap al fossar.

(*recalcat*)

¿Si se vol morir? *alánta*

(*amb fredor*)

no vull tindrer cap disgust,

(*ab forsa*)

ja mos vorém a la gloria
si ella vol tenir eix gust. (*pauseta*)

(*signant cap al cel, boy alsant la canya en láyre ab tots dos brassos*)

(*molt serio, se torna a posar trist*)
Pero... si ella se moría,
¿que faría lo Climent?

(*quedant-se molt pensatiu*)

(*trist*)

¿jo solet?... (*decidit*) ah... no, mentira,

(*alegre*) .

tot seguit nóu casament.
Tot seguit buscaré dóna
guápa, buena, y bien formal...

(*molt rápit, i molt serio, amb veu ben baixeta, posant-se les mans al cap com escruixit, i molt horroritzat de lo que ha dit.*)

aixó sols ho hi dit per broma,

(*ben recalcat*)

Dios me libre d'este mal. (*pausa*)

(*tot donant alguns passos diu ab tó molt festiu i alegre, cridant molt fins al final*)

Bueno chés, ¡eh! quitxalleta,
jo me'n vaig tot passejant
fent el *tato* per la Rambla

(*signará a ma dreta*)

per vóre si'm llogarán.
Fa molts dies que no pinto
cap *cuina*, faig pocs ralets,
¿con esto ..? me despedixo
de vosátros, fedrinets.

(*cridant molt fort, i despedintse; se posará en márxa, cap a la dreta.*)

De tots vátros me despido,
hasta la vuelta, xiquets,
hasta otra, pues... me fúgo
habur chés, ep... amiguets;
A Dios, hasta la tornáe,
¿si voléu enblanquinar?
al pla de la Boqueria
m'estic, podéu disposar.

(*saluda ab lo sombrero, o be la gorra a la ma, i tot seguit gira cúa, marxant tot xáno, xáno cap a la dreta; méntres márxa, tornará a cantar amb el mateix tó la primera cuartilla del començament del acte*)

(*Cançó*)

Me'n vaig a la Boqueria
per vóre si'm puc llogar,
per fer algún pis, o cuina,
si algú vol enblanquinar.

(*marxant poc a poquet, perdent-se la veu, tot allunyant-se per graus aquesta cantarella. Tot amb gracia, i naturalitat méntres cáu pausadament, la cortina)*

FI DEL MONÓLEC

Obres literaries

CÓMIQUES y DRAMÁTIQUES del mateix autor

Catálec

Obra n.° 1.—VERDADER ESCALFA PÁNXES o bé ALS PARROQUIÁNS DEL CARRETÓ Comedia catalana (de costums) en un acte, en prosa, (i ab damas)

« « 2.—POLVOS CLIX o CONTRA LOS NÉRVIOS Monólec molt cómic (en prosa castellana)

« « 3.—ALS FULÁNOS o VENINT DE L'HORT Diálec molt cómic (en prosa)

« « 4.—EL GRAN FENÓMENO Comedia dramática (en prosa)

« « 5.—L'EX SECRETARI DE RIPOLLET o bé AL RESERVAT Monólec molt cómic (en prosa)

« « 6.—ENTRE VEHINS Drama en cuatre actes, i dividit en cinc cuadros (en prosa)

« « 7.—EL MOSSO DE CORDA Monólec cómic (molt curt) pensament escénic, i humoristic (en vers)

« « 8.—LO PINTAÓR DE CUINES Monó-

lec molt cómic (i curtet) pensament escénic, humoristic, i liric (en vers)

« « 9.—CÉLEBRES JUEGOS DE PRESTIDIGITACIÓN I CARTOMÁNCIA o NO HAY JUEGO SIN TRAMPA Diálec molt cómic (en prosa castellana)

« « 10.—LO MARXANT DE VALLRROMÁNAS (en Pep) Monólec dramátic i cómic (en vers)

« « 11.—DEVANT LA TOMBA o bé LO MIRACLE DE LA VERGE Drama molt sentimental en un prólec i tres actes, (en vers, i prosa,) (hi surten dugues damas)

« « 12.—L'URBÁ Monólec curtet, i molt cómic (en vers)

Extracte del catálec
d'obras musicals

Originals d'en M. Pastó Benvenuto, escritas rigorosament amb les lléis del «Motu Proprio» del Sant Pare Pio X.

Vistas i aprobadas per la Junta Diocesána de Técnics del Bisbat de Barcelona.

Música Sagrada

		PREU FIXU
Obra	2.—ROSARI pera chor al unis. lletra catalana i castellana.	1'50
«	7.—Sis Triságis a la SSma. Trinitat, i tres a la Verge (text id: id:).	3'00
«	14.—O SALUTARIS HOSTIA pera chor a dos i tres veus	1'00
«	22.—AB ARDENTA FLETXA motet de comunió a chor (text id: id:).	1'25
«	29.—SAGRARI DEL ALTÍSSIM Goigs del Sagrat Cor de Jesús.	1'00
«	34.—ECCE PANIS ANGELORUM a dos veus i chor. .	1'25
«	67.—MISA SOLEMNE DE	

GLORIA pera chor a dos i tre veus. . . . . 4'00

« 85.—SIA VOSTRA GRAN PURESA a Sol, o be pera chor al unis (text id: id:). . . 1'25

« 97.—AI NIÑO JESÚS Villancico per les festes de Nadal. 0'75

« 98.—VOS ADORO cántic pera la sagrada comunió (text id: id:). . . . . . 1'25

« 99.—LA CIRCUNCISIÓN DEL SEÑOR Villancico per les festes de Nadal. . . . . 0'75

« 100.—CORAZÓN SANTO pera chor al unis i estrófas a sol 1'25

« 101.—REGINA CŒLI pera chor a dues veus. . . . . . . 1'25

« 103.—COLECCIÓ DE AVE MARIAS pel mes de Maig a 2 i 3 veus, (text id: id:). . . 2'00

« 106.—GOZOS AL PATRIARCA SAN JOSÉ pera chor a 2 veus i sol. . . . . 1'25

« 107.—AL COR DE JESÚS cántic de cáracter popular a chor i sol. . . . . 1'00

« 111.—JO SÓ FILLA DE MARÍA cántic de cáracter popular chor unis (i a dos v.). . . 1'00

« 123.—BENEDICTUS a sol de tenor, o tiple, (o chor al unis) 1'00

« 140.—O SACRUM CONVIVIUM a sol. . . . . 1'00

« 147.—O SALUTARIS HOSTIA a sol de tenor, o tiple, (o be chor de tiples al unis). . 1'00

Música Profana (popular)

Obra 74.—ROSES I CLAVELLS sardana pera piano (molt facil, i curteta). . . . . . . 1'00
« 69,—LA SALTIRONETA sardana llarga pera piano sol. 1'50
« 145.—LA VINGUDA DEL MESSÍAS partitura del drama liric, biblic en un prólec, i tres actes (reducció pera cant i piano). . . . . . . 15'00
(la lletra d'aquesta obra, es del meu distingit i bon amic, del llorejat, i aplaudit poeta, Sr. D. Joseph M.ª Vidal i Pomar.)
« 167.—CRAN COLECCIÓ DE COPLETS HUMORÍSTICS pera cant i piano de tots estils, i per tots los gustos, (cómics, i dramátics), obra de gran utilitat a les societats morals recreatives,

i molt alussiva pera executarse en los festins familiars.

Advertencies

(1.ª) Totes aquestes obres musicals religioses, estan escrites amb acompanyament d'orga, (o be d'armonium.)

(2.ª) Les trovaréu en tots los Magatzems de Música, en la Biblioteca «L'Escon» i en les principals llibreries católiques de la capital.

(3.ª) Rigurosament ningú podrá instrumentar cap de les obres anunciádes sens el degut permis.

(4.ª) L'obra 145, la 167, (i algúna de religiosa) estan instrumentades pel mateix autor, per quintet de corda, a petita, i a gran orquesta; per lo tant, el qui desitgi l'instrumentació de les esmentades obres la podrá solicitar en dits magatzems de Música, i llibreries católiques, ont als hi será facilitada a preus ventatjosos.